

Arrest

nr. 217 516 van 26 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN DER SCHUEREN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. GOOS, die *loco* advocaat F. VAN DER SCHUEREN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 13 december 2016, verklaart er zich op 23 december 2016 vluchteling.

1.2. Op 23 maart 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashayi van origine te zijn. U bent geboren in Amla Lo, in het dorp Amla, binnen het district Dar-i-Noor van de provincie Nangarhar. U liep twee jaar school tot u tien jaar oud was. Uw vader was dorpsheer en uw oudere broer zat in het leger.

De taliban vroegen uw vader om zijn zonen te laten toetreden tot de taliban. Uw vader willigde deze eis niet in en vervolgens stuurden de taliban een dreigbrief als laatste waarschuwing. Uw vader weigerde nog steeds en als gevolg hiervan werd uw broer door de taliban gedood in de vierde of vijfde maand van 2016. Zes dagen later stuurde uw vader u weg uit Afghanistan naar Europa. Toen u in Bulgarije was vernam u van medevluchtelingen uit uw regio dat uw vader inmiddels ook door de taliban was omgebracht. U was ongeveer acht maanden onderweg naar België. Op 13 december 2016 arriveerde u in België en op 23 december 2016 diende u een asielaanvraag in. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de taliban.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u voor: een taskara, een brief van de ouderen, een talibanbrief, een legercertificaat van uw broer, een taskara van uw vader met bijlage, een legerbadge van uw broer, drieëntwintig foto's van uw broer en uw vader en van hun begrafenissen, een filmpje van de begrafenis van uw broer, documenten ivm uw school in België en een briefomslag.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS d.d. 19 januari 2018, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er kon worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente herkomst uit Dari-Noor. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen realistisch zicht biedt op uw recente verblijf tot voor uw komst naar Europa.

Vooreerst dient er te worden gewezen op uw verklaringen omtrent uw dagelijkse bezigheden te Dari-Noor. U stelt dat uw vader een enorm belang hechtte aan uw educatie, maar u niet in staat was om goed te studeren waardoor u reeds na de tweede graad stopte met naar school te gaan (CGVS p.4-5,12). Uw andere vrienden en ook de zonen van uw oom waren betere studenten en zij liepen school tot de hogere graden (CGVS p.4). Wanneer u vervolgens herhaaldelijk wordt gevraagd om uw activiteiten uiteen te zetten na te zijn gestopt met studeren, kan u slechts aanhalen dat u 's morgens uw twee koeien naar buiten bracht en voor de rest van de dag in de gastenkamer afwachtte of er gasten zouden komen alvorens u de koeien 's avonds weer naar binnen bracht (CGVS p.5-7). Indien er gasten zouden opdagen bracht u hen eten en drinken dat uw moeder bereidde (CGVS p.5). Op de vraag wat u daarnaast nog meer deed doorheen de dag, beginnende van het moment dat u opstond, herhaalt u voornoemde activiteiten en zegt u niets anders te hebben gedaan dan wachten op eventuele gasten (CGVS p.6-7). U benadrukt meermaals niets anders te hebben gedaan, helemaal niets en niet met mensen te hebben gepraat en niets te hebben gedaan met niemand niet (CGVS, p. 6). Wanneer u zelfs wordt geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen en de ongetwijfelde saaiheid die u moet hebben doorstaan, blijft u vasthouden aan deze enige activiteiten en erkent u dat

het moeilijk was (CGVS p.7). Deze summier beschrijving van uw activiteiten gedurende de zestien jaar dat u in Amla woonde, doet twijfels rijzen over uw werkelijke verblijfsomstandigheden voor u naar België kwam.

Daarnaast mag het onduidelijk zijn hoe u al na de tweede graad met school bent gestopt. Uw vader vond het erg belangrijk dat u naar school ging voor uw latere toekomst en probeerde alles om u te doen studeren, zo zegt u zelf (CGVS p.4-5,12). U verklaart dat de reden dat u met school bent gestopt ligt in het gegeven dat u niets kon leren (CGVS p.4-5,12). Wat dit betekent, hoe u niets kon leren en waarom u dan maar meteen stopte met naar school te gaan, kan u evenwel niet concretiseren (CGVS p.4-5,12). U herhaalt immers dat u niets kon leren en dat uw tong niet werkte (CGVS p.12). Het mag duidelijk zijn dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken hoe en waarom u reeds op tienjarige leeftijd met school moest stoppen ondanks dat uw vader zulk een groot belang hechtte aan uw opleiding. Hierbij aansluitend moet de aandacht worden gevestigd op de vaststelling dat u in België blijkbaar wel in staat bent om naar school te gaan. Immers, u legt een deelcertificaat voor van het departement Onderwijs en Vorming waarin wordt vermeld dat u een module van 60 lestijden hebt volmaakt en Nederlandse lessen volgt (zie ingediende documenten nr. 9).

Verder kan u niet zeggen in welke maand volgens de Afgaanse kalender het schooljaar te Amla startte en eindigde (CGVS p.13). Dit is evenzeer opvallend daar u zelf twee jaar school liep in Amla, uw vrienden en neven wel naar school gingen, de school op slechts vijf minuten wandelen van uw huis is gelegen en u heel uw leven in Amla doorbracht (CGVS p.4,13). Ondanks het feit dat u op jonge leeftijd niet meer naar die school ging, mag toch worden verwacht dat u in staat moet zijn een inschatting te maken in welke maand het schooljaar in Amla begon en eindigde. Bovendien houdt ook uw antwoord in verband met het schooljaar weinig steek. Zo geeft u aan dat het schooljaar er in de winter begint, waarna het vervolgens negen maand school is om dan in de zomer, in jawza (mei/juni), drie maand vakantie te hebben (CGVS, p. 13). Het lijkt erop dat u twee schoolsystemen dooreen haalt, zowel het systeem dat het koude hanteert als hetgeen het warme hanteert. Dat u er niet in slaagt een correct en eenduidig antwoord te geven over de start en het einde van een schooljaar in uw dorp ondermijnt uw oprechtheid.

Bijkomend blijkt uit uw facebook-profiel dat u veel vrienden heeft die in Kabul of Jalalabad wonen en/of er studeren aan de universiteit (zie administratief dossier nr. 14). Deze vaststelling strookt vanzelfsprekend niet met het profiel van iemand die beweert zijn hele leven enkel en alleen in het rurale Dar-i-Noor te hebben gewoond en maar tot zijn tien jaar naar school is geweest. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u niet veel buitenkwam (zie supra). U moest 's morgens uw twee koeien naar buiten brengen en voor de rest van de dag in de gastenkamer afwachten of er gasten zouden komen alvorens de koeien 's avonds weer naar binnen te brengen (CGVS p.5-7). Hoe het komt dat u zoveel (hoogopgeleide) mensen uit Kabul of Jalalabad als vriend op uw facebook hebt mag dan ook een raadsel wezen. Deze constatacie zegt waarschijnlijk meer over uw werkelijke profiel dan wat u het CGVS voorhoudt, en versterkt zo wederom de idee dat u niet eerlijk bent over uw werkelijke profiel.

Verder is het opmerkelijk dat u uw kennis van de westerse kalender tentoon spreidt doordat u bepaalde incidenten in Dar-i-Noor situeert aan de hand van deze kalender. U weet bijvoorbeeld dat de laatste grote overstromingen in uw district dateren van de periode 2004-2005 en dat Qazi Khan Mohammed in 2009 werd gedood (CGVS p.14,16). Voor iemand die geboren is in 1997 en die amper scholing heeft gehad is het toch uiterst opvallend dat u voornoemde jaartallen hanteert. U was immers zeer jong ten tijde van deze gebeurtenissen en u gebruikt een kalender die niet de uwe is. Deze vaststelling is des te meer opvallend daar u beweert heel uw leven in Dar-i-Noor te hebben doorgebracht en ongeletterd te zijn. Hierdoor kan het CGVS zich niet van de indruk ontdoen dat u bepaalde informatie hebt ingestudeerd.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat u bepaalde belangrijke gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden in uw eigen directe omgeving niet blijkt te kennen of slechts zeer oppervlakkig kunt beschrijven. Zo kan u niet bepalen wanneer de Amla Boys school werd gebouwd (CGVS p.17). U blijft herhalen dat de school werd gebouwd tijdens de tweede ambtstermijn van Karzai (CGVS p.17). De Amla Boys School kreeg niet lang voor uw vertrek nieuwe gebouwen, namelijk in augustus 2013. Het mag verbazen dat u deze inschatting niet kan maken, maar bijvoorbeeld wel voornoemde incidenten zoals de overstromingen en de moord op Qazi Khan Mohammed respectievelijk in 2004-2005 en 2009 kan situeren (CGVS p.14,16).

Over de laatste grote overstromingen in uw district, die u situeerde in 2004-2005, moet dan weer worden opgemerkt dat het vreemd is dat u deze aanhaalt, en niet de veel recentere overstromingen van ongeveer vier jaar geleden (CGVS p.14). Nadat u hierop wordt gewezen weet u dat er bij die laatste overstromingen een dorping omkwam (CGVS p.15). Het is vreemd dat u de overstromingen van 2004-2005 als eerste voor de geest haalt, u was toen amper zeven of acht jaar oud. Dat u zich deze overstromingen herinnert op zulk een jonge leeftijd is zeer opmerkelijk. De overstroming van 2013 trof namelijk heel wat families in uw district.

Zoals eerder aangehaald is het opvallend dat u weet dat Qazi Khan Mohammad lid was van de provincieraad en in 2009 in Surach werd gedood door de taliban (CGVS p.16). Hoe u aan die informatie komt, stelt u dat u daar aanwezig was (CGVS p.16). Het is dan ook uiterst opmerkelijk, en tekenend voor het ingestudeerde karakter van de info die u etaleert, dat u blijkbaar nooit hebt gehoord van een voorval waarbij talibs werden gedood door burgers in uw eigen district (CGVS p.17). Dit incident moet u ongetwijfeld ook ter ore zijn gekomen, ook al was u toen ongeveer twaalf jaar. Het gebeurt namelijk niet elke dag dat burgers zich wreken op leden van de gevreesde taliban. Belangrijker, de burgers wreekten zich op de talibanleden net omwille van de dodelijke aanslag op de door u voornoemde Qazi Khan Mohammad. Hoe u hier niet van op de hoogte bent mag een raadsel wezen. Opmerkelijk is ook dat u over Qari Mirza Mohammad zegt dat hij een imam in Jalalabad is, maar met geen woord rept over zijn functie als districtshoofd van Dar-i-Noor (CGVS p.14). Hij was nochtans het districtshoofd van uw district enkele jaren voor uw vertrek. De namen van andere recente districtshoofden zoals Israrullah Qarizada en Haji Galeb zijn u dan weer onbekend (CGVS p.15-17). Deze vaststelling is vreemd aangezien u zelf stelt dat men in uw regio alleen informatie over het districtshoofd te weten kan komen en daarnaast niet over wie de politiechef of de 'criminal investigator' is (CGVS p.16-17). Dat u de namen van andere districtshoofden opsomt doet geen afbreuk aan deze vaststelling (CGVS p.16-17). Het belet u immers op geen enkele manier om ook de andere personen als districtshoofden te herkennen. Tot slot valt op dat u slechts één radiozender met ontvangst in uw regio kan opnoemen, terwijl er meerdere radio's uitzenden in alle gebieden van Nangarhar en u soms naar de radio luisterde (CGVS p.7). Dat het u zou ontgaan zijn dat er vluchtelingen werden opgevangen in uw eigen dorp valt niet voor te stellen. Over een explosie aan een dam in de regio van Chowal beweert u dan weer dat het niet in uw tijd gebeurde, terwijl er daar wel degelijk een explosie was in 2013 waardoor 200 gezinnen zonder stroom vielen (CGVS p.15).

Ook uw geografische kennis over uw eigen regio vertoont zeer opvallende lacunes. Zo situeert Shugialay/Shugiali verkeerdelijk in de richting van Sutan, Otran en Shemol (CGVS p.13). Safar Qala is u eerst onbekend en later situeert u het verkeerdelijk nabij Sar Gulak (CGVS p.18-19). Sar Gulak op zijn beurt ligt volgens u nabij Bar Kot, maar dit is niet het geval (CGVS p.19). Over Qala Tak beweert u dan weer met zekerheid dat het in Khewa-district ligt en niet in Dar-i-Noor (CGVS p.19). Gevraagd naar de dorpen nabij Panj Akhla verklaart u dat het in Qalay Sahi ligt (CGVS p.19). Wanneer u erop wordt gewezen dat er zeker ook een ander Panj Akhla in uw district te vinden is dat niet in Qalay Shahi is gelegen, kan u niets aanbrengen (CGVS p.19). Dara Lak is u eveneens onbekend (CGVS p.19). Van Lama Kunda beweert u dat het nabij Shemol en Chowal te vinden is, maar niets is minder waar (CGVS p.19). Tot slot is ook Machgandol/Muchganadwol u onbekend (CGVS p.19). Nadat u opwerpt dat het bekend is onder een andere naam slaagt u evenmin het correct te situeren want u stelt dat het nabij Bamba Kot en Shugialay ligt (CGVS p.19). Van u die heel zijn leven in Dar-i-Noor doorbracht kan toch een uitgebreidere kennis worden verwacht. Deze vaststellingen zijn des te opvallender doordat u aangeeft zelf in Sutan, Dodarak, Bar Kot en Otran te zijn geweest (CGVS p.14). U beweert de negen dorpen van Dar-i-Noor te kennen (CGVS p.23), maar de dorpen die tussenin zijn gelegen zijn u vreemd genoeg onbekend of u situeert ze verkeerd. Dit doet vermoeden dat u bepaalde geografische kennis hebt ingestudeerd.

Uw oppervlakkige en ontbrekende kennis over belangrijke gebeurtenissen en personen in uw eigen district alsook uw gebrekkige geografische kennis kunnen het CGVS niet overtuigen van uw verblijf in Dar-i-Noor voor uw komst naar België. Er kan geen sprake zijn van verschoningsgronden op basis van uw jeugdige leeftijd aangezien u zelf aangeeft kennis te hebben van bepaalde incidenten. Uw oppervlakkige kennis van uw eigen regio doet vermoeden dat u bepaalde kennis heeft ingestudeerd.

U kreeg tijdens uw gehoor op het CGVS (d.d. 19 januari 2018) de mogelijkheid om zelf informatie aan te brengen om uw verklaarde afkomst en verblijf aannemelijk te maken. U bleek daar niet toe in staat. U bracht geen enkel nieuw element aan om uw beweringen aan te tonen (CGVS p.23). U zou als inwoner van Dar-i-Noor die er heel zijn leven doorbracht tot aan zijn vertrek uit Afghanistan en die af en toe naar de radio luisterde, meer kennis over uw herkomstregio moeten kunnen aantonen (CGVS p.4-7). Bovendien stond u als zoon van de dorpsoudste en ontvanger van de gasten in een bevoorrechte positie om zulke informatie tot u te nemen. De vaststelling dat u dit niet kan haalt het geloof in uw verklaarde verblijf onderuit.

Ondanks de pogingen van uw advocaat kan geenszins rekening worden gehouden met eventuele taalproblemen die u in staat zouden stellen verschoning te bieden voor uw gebrekkige kennis. Immers, u werd aan het begin en op het einde van het gehoor gevraagd of u de tolk goed begreep, waarop u bevestigend antwoordde (CGVS p.2, 24). Bovendien werden alle misverstanden uitgeklaard en bepaalde vragen u herhaald. Sterker nog u gaf op geen enkel moment aan dat u de tolk niet begreep in zijn vertaling. Dit blijkt eveneens uit uw antwoorden in het gehoorverslag die nauw aansluiten bij de vragen die u werden gesteld.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dar-i-Noor gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Dar-i-Noor heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 19 januari 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS p.22-23). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Dar-i-Noor (CGVS p.23).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken

dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet weerleggen. De taskara's van u en uw vader vormen louter een bewijs van identiteit en kunnen geen zicht bieden op de uw verblijfplaatsen en –omstandigheden. Het legercertificaat, de legerbadge, de foto's en het filmpje hebben op hun beurt enkel betrekking op het werk en de identiteit van uw broer en uw vader, maar kunnen geenszins uw herkomst uit Dar-i-Noor bewijzen. Betreffende deze documenten, samen met de talibandreigbrief en de verklaring van de ouders, dient eveneens opgemerkt te worden dat dergelijke documenten uw asielaanvraag slechts kunnen ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken. Dergelijke documenten hebben enkel een ondersteunende functie van geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf vermogen deze documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardige herkomst te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afgaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afgaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afgaanse asielaanvraag. Ook de briefomslag bevat geen aanwijzing over uw recent verblijf. Tot slot tonen uw documenten in verband met uw scholing alleen aan dat u lessen volgde in België.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 4 en 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van “de richtlijnen van de UNHCR, ‘Note on Burden and Standard of Proof”, van “het advies van UNHCR ‘Besoins particuliers”, van “de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Vreemdelingenwet”, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “het beginsel luidens welk elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven”, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Met een aangetekend schrijven van 19 september 2018 brengt verzoeker samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: een identiteitsdocument van zijn vader, zijn verkiezingskaart, een aantal foto's en een kopie van een verzendingsbewijs (rechtsplegingsdossier, stuk 4).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt.

Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Waar verzoeker de schending aanvoert van “*de richtlijnen van de UNHCR, ‘Note on Burden and Standard of Proof’*” en van “*het advies van UNHCR ‘Besoins particuliers’*”, dient erop gewezen dat deze teksten geen afdwingbare rechtsregels bevatten en dat de schending ervan dan ook niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd teneinde zich bij hen aan te sluiten. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden verblijf in het dorp Amla in het district Dar-i-Noor van de provincie Nangarhar tot aan zijn vertrek uit Afghanistan. Dienaangaande motiveert de commissaris-generaal dat (i) verzoekers verklaringen over zijn dagelijkse bezigheden niet geloofwaardig zijn; (ii) verzoekers verklaringen over zijn scholing evenmin aannemelijk zijn; (iii) verzoeker niet aan de hand van de Afghaanse kalender kan zeggen wanneer het schooljaar te Amla startte en eindigde; (iv) verzoeker op zijn Facebookprofiel veel vrienden heeft die in Kabul of Jalalabad wonen en/of studeren, hetgeen niet te rijmen valt met zijn voorgehouden profiel; (v) verzoeker verschillende gebeurtenissen in de tijd situeert aan de hand van de gregoriaanse kalender, hetgeen evenmin te rijmen valt met zijn voorgehouden profiel en waardoor zijn verklaringen over deze gebeurtenissen een ingestudeerd karakter hebben; (vi) verzoekers kennis over ingrijpende gebeurtenissen in zijn regio van herkomst gebrekkig en/of onbestaande is; (vii) het niet aannemelijk is dat verzoeker wel overstromingen aanhaalt die in zijn regio van herkomst plaatsvonden in 2004-2005, maar niet de overstromingen die er in 2013 plaatsvonden; (viii) verzoekers kennis over prominenten uit zijn regio van herkomst te wensen overlaat en een ingestudeerd karakter heeft; (ix) verzoekers geografische kennis over zijn regio van herkomst lacuneus is; en (x) de door verzoeker en zijn advocaat opgeworpen verschoningsgronden (leeftijd, leerproblemen, taalproblemen) niet volstaan om de voorgaande vaststellingen in een ander daglicht te stellen. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verblijf in het dorp Amla in het district Dar-i-Noor van de provincie Nangarhar tot aan zijn vertrek uit Afghanistan, evenmin geloof kan worden gehecht aan de feiten die er zich zouden hebben voorgedaan. Tot slot motiveert de commissaris-generaal dat de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt om op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

Zo voert verzoeker een aantal elementen aan waarvan hij meent dat er rekening mee moet worden gehouden en die volgens hem een verschoning vormen voor bepaalde in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake zijn herkomst. Zoals hieronder zal blijken, kan echter niet worden aangenomen dat deze elementen op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht kunnen werpen.

Vooreerst dient erop gewezen dat waar verzoeker lijkt te betogen dat de commissaris-generaal tekortschoot in zijn samenwerkingsplicht, de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geen synoniem is voor “*gedeelde bewijslast*”, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van de Kwalificatierichtlijn volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas op coherente wijze toe te lichten. Immers, van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status”*, Genève, 1992, nr. 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan de verzoeker om internationale bescherming om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaansluiting. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Verder stelt verzoeker dat hij een kwetsbaar profiel heeft *“als een analfabetische jongeman van 21 jaar die aanzien wordt als vijand van de taliban”*. In de bestreden beslissing wordt evenwel terecht vastgesteld dat verzoeker zijn voorgehouden profiel allerm minst aannemelijk maakt. Zijn vage en niet-doorleefde verklaringen inzake zijn dagelijkse bezigheden, alsook zijn onaannemelijke verklaringen inzake zijn scholing doen het vermoeden ontstaan dat verzoeker zich ten onrechte een kwetsbaar profiel als laaggeschoolde jongeman afkomstig uit een sociaal geïsoleerd bestaan tracht aan te meten. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal dienaangaande immers terecht als volgt:

“Vooreerst dient er te worden gewezen op uw verklaringen omtrent uw dagelijkse bezigheden te Dar-i-Noor. U stelt dat uw vader een enorm belang hechtte aan uw educatie, maar u niet in staat was om goed te studeren waardoor u reeds na de tweede graad stopte met naar school te gaan (CGVS p.4-5,12). Uw andere vrienden en ook de zonen van uw oom waren betere studenten en zij liepen school tot de hogere graden (CGVS p.4). Wanneer u vervolgens herhaaldelijk wordt gevraagd om uw activiteiten uiteen te zetten na te zijn gestopt met studeren, kan u slechts aanhalen dat u 's morgens uw twee koeien naar buiten bracht en voor de rest van de dag in de gastenkamer afwachtte of er gasten zouden komen alvorens u de koeien 's avonds weer naar binnen bracht (CGVS p.5-7). Indien er gasten zouden opdagen bracht u hen eten en drinken dat uw moeder bereidde (CGVS p.5). Op de vraag wat u daarnaast nog meer deed doorheen de dag, beginnende van het moment dat u opstond, herhaalt u voornoemde activiteiten en zegt u niets anders te hebben gedaan dan wachten op eventuele gasten (CGVS p.6-7). U benadrukt meermaals niets anders te hebben gedaan, helemaal niets en niet met mensen te hebben gepraat en niets te hebben gedaan met niemand niet (CGVS, p. 6). Wanneer u zelfs wordt geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen en de ongetwijfelde saaiheid die u moet hebben doorstaan, blijft u vasthouden aan deze enige activiteiten en erkent u dat het moeilijk was (CGVS p.7). Deze summiere beschrijving van uw activiteiten gedurende de zestien jaar dat u in Amla woonde, doet twijfels rijzen over uw werkelijke verblijfsomstandigheden voor u naar België kwam.

Daarnaast mag het onduidelijk zijn hoe u al na de tweede graad met school bent gestopt. Uw vader vond het erg belangrijk dat u naar school ging voor uw latere toekomst en probeerde alles om u te doen studeren, zo zegt u zelf (CGVS p.4-5,12). U verklaart dat de reden dat u met school bent gestopt ligt in het gegeven dat u niets kon leren (CGVS p.4-5,12). Wat dit betekent, hoe u niets kon leren en waarom u dan maar meteen stopte met naar school te gaan, kan u evenwel niet concretiseren (CGVS p.4-5,12). U herhaalt immers dat u niets kon leren en dat uw tong niet werkte (CGVS p.12). Het mag duidelijk zijn dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken hoe en waarom u reeds op tienjarige leeftijd met school moest stoppen ondanks dat uw vader zulk een groot belang hechtte aan uw opleiding. Hierbij aansluitend moet de aandacht worden gevestigd op de vaststelling dat u in België blijkbaar wel in staat bent om naar school te gaan. Immers, u legt een deelcertificaat voor van het departement Onderwijs en Vorming waarin wordt vermeld dat u een module van 60 lestijden hebt volmaakt en Nederlandse lessen volgt (zie ingediende documenten nr. 9).

Verder kan u niet zeggen in welke maand volgens de Afghaanse kalender het schooljaar te Amla startte en eindigde (CGVS p.13).

Dit is evenzeer opvallend daar u zelf twee jaar school liep in Amla, uw vrienden en neven wel naar school gingen, de school op slechts vijf minuten wandelen van uw huis is gelegen en u heel uw leven in Amla doorbracht (CGVS p.4,13).

Ondanks het feit dat u op jonge leeftijd niet meer naar die school ging, mag toch worden verwacht dat u in staat moet zijn een inschatting te maken in welke maand het schooljaar in Amla begon en eindigde. Bovendien houdt ook uw antwoord in verband met het schooljaar weinig steek. Zo geeft u aan dat het schooljaar er in de winter begint, waarna het vervolgens negen maand school is om dan in de zomer, in jawza (mei/juni), drie maand vakantie te hebben (CGVS, p. 13). Het lijkt erop dat u twee schoolsystemen dooreen haalt, zowel het systeem dat het koude hanteert als hetgeen het warme hanteert. Dat u er niet in slaagt een correct en eenduidig antwoord te geven over de start en het einde van een schooljaar in uw dorp ondermijnt uw oprechtheid.

Verder kan u niet zeggen in welke maand volgens de Afghaanse kalender het schooljaar te Amla startte en eindigde (CGVS p.13). Dit is evenzeer opvallend daar u zelf twee jaar school liep in Amla, uw vrienden en neven wel naar school gingen, de school op slechts vijf minuten wandelen van uw huis is gelegen en u heel uw leven in Amla doorbracht (CGVS p.4,13). Ondanks het feit dat u op jonge leeftijd niet meer naar die school ging, mag toch worden verwacht dat u in staat moet zijn een inschatting te maken in welke maand het schooljaar in Amla begon en eindigde. Bovendien houdt ook uw antwoord in verband met het schooljaar weinig steek. Zo geeft u aan dat het schooljaar er in de winter begint, waarna het vervolgens negen maand school is om dan in de zomer, in jawza (mei/juni), drie maand vakantie te hebben (CGVS, p. 13). Het lijkt erop dat u twee schoolsystemen dooreen haalt, zowel het systeem dat het koude hanteert als hetgeen het warme hanteert. Dat u er niet in slaagt een correct en eenduidig antwoord te geven over de start en het einde van een schooljaar in uw dorp ondermijnt uw oprechtheid.

Bijkomend blijkt uit uw facebook-profiel dat u veel vrienden heeft die in Kabul of Jalalabad wonen en/of er studeren aan de universiteit (zie administratief dossier nr. 14). Deze vaststelling strookt vanzelfsprekend niet met het profiel van iemand die beweert zijn hele leven enkel en alleen in het rurale Dar-i-Noor te hebben gewoond en maar tot zijn tien jaar naar school is geweest. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u niet veel buitenkwam (zie supra). U moest 's morgens uw twee koeien naar buiten brengen en voor de rest van de dag in de gastenkamer afwachten of er gasten zouden komen alvorens de koeien 's avonds weer naar binnen te brengen (CGVS p.5-7). Hoe het komt dat u zoveel (hoogopgeleide) mensen uit Kabul of Jalalabad als vriend op uw facebook hebt mag dan ook een raadsel wezen. Deze constatacie zegt waarschijnlijk meer over uw werkelijke profiel dan wat u het CGVS voorhoudt, en versterkt zo wederom de idee dat u niet eerlijk bent over uw werkelijke profiel.

Verder is het opmerkelijk dat u uw kennis van de westerse kalender tentoon spreidt doordat u bepaalde incidenten in Dar-i-Noor situeert aan de hand van deze kalender. U weet bijvoorbeeld dat de laatste grote overstromingen in uw district dateren van de periode 2004-2005 en dat Qazi Khan Mohammed in 2009 werd gedood (CGVS p.14,16). Voor iemand die geboren is in 1997 en die amper scholing heeft gehad is het toch uiterst opvallend dat u voornoemde jaartallen hanteert. U was immers zeer jong ten tijde van deze gebeurtenissen en u gebruikt een kalender die niet de uwe is. Deze vaststelling is des te meer opvallend daar u beweert heel uw leven in Dar-i-Noor te hebben doorgebracht en ongeletterd te zijn. Hierdoor kan het CGVS zich niet van de indruk ontdoen dat u bepaalde informatie hebt ingestudeerd."

Waar verzoeker daaromtrent verder in zijn verzoekschrift beweert dat hij "een beperkt vermogen heeft (mogelijks zelf zwakbegaafd is) en dat hij onopgeleid en analfabeet is", dient erop gewezen dat hij nalaat enig medische, psychologisch/psychiatrisch en/of schoolattest voor te leggen waaruit zou kunnen blijken dat hij dermate laagopgeleid en/of zelfs zwakbegaafd zou zijn dat hij niet in staat is tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud of tot het afleggen van geloofwaardige, gedetailleerde en doorleefde verklaringen aangaande zijn land en regio van herkomst. Zoals in de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, volgt verzoeker in België ook onderwijs, hetgeen alleszins een negatieve indicatie vormt voor de door hem voorgehouden leerproblemen en mogelijke zwakbegaafdheid.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift ook nog aanvoert als volgt: "Verzoeker werd blootgesteld aan een verhoor van meer dan vier uur waarin nagenoeg enkel kennisvragen werden gesteld over zijn afkomst en etniciteit. Verzoeker was hier totaal niet op voorbereid. Hij was in de veronderstelling dat de originele stukken die werden voorgelegd zijn afkomst en etniciteit bewezen.", dient erop gewezen dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat indien verzoeker werkelijk zou hebben verbleven in het dorp Amla in het district Dar-i-Noor van de provincie Nangarhar tot aan zijn vertrek uit Afghanistan, hij op een geloofwaardige, gedetailleerde en doorleefde wijze kan antwoorden op vragen in verband met zijn verblijf aldaar, zelfs al duurt dit persoonlijk onderhoud vier uur.

Ook kan van iemand die wordt bevestigd over zijn streek van herkomst worden verwacht dat hij spontane antwoorden geeft die geen voorbereiding nodig hebben, op elementen die betrekking hebben op de directe leefomgeving ervan.

Wat betreft de stukken die hij ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming voorlegde (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) en verzoeker met betrekking tot deze stukken in zijn verzoekschrift nog stelt als volgt: *“Deze stukken, allemaal origineel, werden zonder enig verder onderzoek van tafel geveegd. Deze stukken werden niet bekeken noch besproken.”*, dient erop gewezen dat de bestreden beslissing wel degelijk een motivering bevat met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde documenten (zie ook *infra*). In zoverre verzoeker doelt op een gebrek aan bespreking van deze stukken tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dient erop gewezen dat deze stukken wel degelijk ter sprake kwamen tijdens dit persoonlijk onderhoud (gehoorverslag CGVS, p. 9-10) en dat verzoeker noch zijn raadvrouw dienaangaande enige opmerking maakten wanneer hen hiertoe de kans werd geboden (gehoorverslag CGVS, p. 23 en 24).

Tot slot dient erop gewezen dat, in zoverre enig geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers beweerde lage scholingsgraad, *quod non*, ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Dienaangaande kan ook dienstig worden gewezen op de hiervoor reeds aangehaalde medewerkingsplicht die op verzoekers schouders rust.

Vervolgens voert verzoeker aan als volgt in zijn verzoekschrift:

“Eveneens werd meermaals gewezen op het taalprobleem, verzoeker is Pashayi en de tolk spreekt Pashtu.

[...]

Men kan het verzoeker dan ook niet kwalijk nemen dat hij niet steeds kon antwoorden op de talrijke detailvragen die hem gesteld werden.

In plaat van de aanvraag zonder verder onderzoek af te wijzen had het CGVS evengoed het intelligentievermogen van verzoeker kunnen testen of minstens een tolk Pashayi kunnen voorzien in plaats van Pashtu.”

In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de voorgehouden taalproblemen evenwel terecht gemotiveerd als volgt:

“Ondanks de pogingen van uw advocaat kan geenszins rekening worden gehouden met eventuele taalproblemen die u in staat zouden stellen verschoning te bieden voor uw gebrekkige kennis. Immers, u werd aan het begin en op het einde van het gehoor gevraagd of u de tolk goed begreep, waarop u bevestigend antwoordde (CGVS p.2, 24). Bovendien werden alle misverstanden uitgeklaard en bepaalde vragen u herhaald. Sterker nog u gaf op geen enkel moment aan dat u de tolk niet begreep in zijn vertaling. Dit blijkt eveneens uit uw antwoorden in het gehoorverslag die nauw aansluiten bij de vragen die u werden gesteld.”

Het louter opnieuw aanvoeren van deze taalproblemen in het verzoekschrift maakt op zich deze motivering uit de bestreden beslissing uiteraard niet ongedaan. Bovendien verklaarde verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij wel degelijk het Pashtou voldoende machtig is teneinde zijn vluchtrelaas in deze taal uit te drukken (administratief dossier, stuk 9). Verzoeker bevestigt in zijn verzoekschrift trouwens ook de weergave van het feitenrelaas zoals opgenomen in de bestreden beslissing (verzoekschrift, p. 1-2), hetgeen een bijkomend bewijs vormt van het feit dat hij wel degelijk in staat was om in het Pashtou alle kernelementen van zijn vluchtrelaas aan te brengen.

Verzoeker brengt, mede gelet op het voorgaande, geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Uit het loutere feit dat in de bestreden beslissing geen geloof wordt gehecht aan verzoekers voorgehouden herkomst en/of dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud werd gewezen op de twijfels in hoofde van de *protection officer* wat betreft verzoekers beweerde herkomst, kan niet worden besloten dat de commissaris-generaal en/of de *protection officer* vooringenomen waren of tendentieuze vragen stelden.

Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal “op geen enkel moment de wil [heeft] getoond om door te dringen tot de kern van het asielrelaas en de vrees van verzoeker, en evenmin werd er in het verhoor of in de beslissing verwezen naar de vele informatie die verzoeker wel degelijk gaf als antwoord op de vragen”, laat verzoeker na *in concreto* uiteen te zetten welke vragen volgens hem nog zouden moeten zijn gesteld en/of welke bijkomende informatie hij dan inzake zijn vluchtrelaas nog wenst(e) aan te brengen, hetgeen gelet op de devolutieve werking van onderhavig beroep allerminst ernstig is. Hoger werd er bovendien reeds op gewezen dat verzoeker de weergave van het feitenrelaas zoals opgenomen in de bestreden beslissing in zijn verzoekschrift bevestigt, hetgeen een bijkomende indicatie is van het feit dat verzoeker wel degelijk alle kernelementen van zijn vluchtrelaas kenbaar heeft kunnen maken. Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Voorts stelt verzoeker nog als volgt in zijn verzoekschrift:

“Het CGVS stelt ook dat verzoeker op diens facebook profiel vrienden heeft die in Kabul en Jalalabad hebben gestudeerd en dat dit niet strookt met het rurale leven dat verzoeker geleid heeft in Amla lo. Het CGVS trekt hier wederom verkeerde gevolgtrekkingen uit. Verzoeker heeft tijdens zijn tocht naar België en zijn verblijf in België voorafgaand aan het verhoor, meerdere Afghanen leren kennen die ook op de vlucht zijn. Het is algemeen geweten dat asielzoekers uit dezelfde herkomstlanden contact zoeken met elkaar tijdens de vlucht en tijdens het verblijf in het land van aankomst.”

Dienaangaande dient vooreerst opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Daarenboven dient vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onaannemelijke verklaringen aflegde over zijn Facebookprofiel. Zo stelt hij dat dit profiel door iemand anders in het centrum werd gemaakt omdat hij zelf analfabeet is, dat het op naam van zijn jongere broer staat en dat hij er niets over weet (gehoorverslag CGVS, p. 11 en 12). Hoger is evenwel reeds komen vast te staan dat aan verzoekers voorgehouden analfabetisme geen geloof kan worden gehecht, zodat het evenmin geloofwaardig is dat iemand anders in het centrum zijn Facebookprofiel zou hebben aangemaakt. Opnieuw lijkt verzoeker zich een kwetsbaar profiel aan te meten dat niet met de werkelijkheid overeenstemt. Hoewel kan worden aangenomen dat verzoeker bepaalde van zijn Facebookvrienden tijdens zijn vlucht naar en gedurende zijn verblijf in België leerde kennen, dient dit motief te worden gezien in het licht van de overige motieven (zie *supra*) die mede nopen tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden verblijf in het dorp Amla in het district Dar-i-Noor van de provincie Nangarhar tot aan zijn vertrek uit Afghanistan.

Met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat deze de geloofwaardigheid van verzoekers verblijf en vluchtrelaas niet alsnog kunnen herstellen:

“De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet weerleggen. De taskara’s van u en uw vader vormen louter een bewijs van identiteit en kunnen geen zicht bieden op de uw verblijfplaatsen en –omstandigheden. Het legercertificaat, de legerbadge, de foto’s en het filmpje hebben op hun beurt enkel betrekking op het werk en de identiteit van uw broer en uw vader, maar kunnen geenszins uw herkomst uit Dar-i-Noor bewijzen. Betreffende deze documenten, samen met de talibandreigbrief en de verklaring van de ouderen, dient eveneens opgemerkt te worden dat dergelijke documenten uw asielrelaas slechts kunnen ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken. Dergelijke documenten hebben enkel een ondersteunende functie van geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf vermogen deze documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardige herkomst te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afgaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afgaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afgaanse asielzoeker. Ook de briefomslag bevat geen aanwijzing over uw recent verblijf. Tot slot tonen uw documenten in verband met uw scholing alleen aan dat u lessen volgde in België.”

Wat betreft de stukken die verzoeker bij zijn aanvullende nota voegt (rechtsplegingsdossier, stuk 4), kan, nog daargelaten de vaststelling dat het louter fotokopieën betreft waarvan de bewijswaarde op zich relatief is omwille van de manipuleerbaarheid ervan, het volgende worden vastgesteld.

Het identificatiedocument van zijn vader kan bezwaarlijk worden beschouwd als een bewijs van verzoekers persoonlijk beweerde verblijf in het dorp Amla in het district Dar-i-Noor van de provincie Nangarhar tot aan zijn vertrek uit Afghanistan. Aangezien de verkiezingskaart geen datering bevat, kan deze kaart evenmin alsnog dit verblijf aannemelijk maken. Uit de foto's blijkt niet wanneer en/of waar ze werden gemaakt. Omwille van de manipuleerbaarheid ervan naar plaats, tijd en omstandigheden, ontberen foto's bewijswaarde. Bovendien hebben documenten enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten; op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig vluchtrelaas te herstellen. Uit het voorgaande is reeds gebleken dat er *in casu* geen sprake is van geloofwaardige verklaringen. Dit klemt des te meer daar uit de door de commissaris-generaal aan het administratief dossier toegevoegde informatie met betrekking tot corruptie en documentfraude in Afghanistan (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie valse Afghaanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert. Aldus kunnen deze stukken bij de aanvullende nota evenmin de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde verblijf en vluchtrelaas herstellen.

Gelet op wat voorafgaat kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in het dorp Amla in het district Dar-i-Noor van de provincie Nangarhar tot aan zijn vertrek uit Afghanistan. De commissaris-generaal kan bijgevolg worden bijgetreden waar hij besluit dat aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst, evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde feiten die er zich zouden hebben voorgedaan. De bedreigingen van de taliban die de basis vormen van verzoekers vluchtrelaas, moeten immers steeds beoordeeld worden aan de hand van de lokale context die bepalend is voor het al dan niet aanwezig zijn van de taliban.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij verbleef in het district Dar-i-Noor in de provincie Nangarhar tot aan zijn vertrek uit Afghanistan, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven.

Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER